

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узз 53/10
25.03.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Весне Поповић, Власте Јовановић, Снежане Андрејевић и Михаила Рулића, чланова већа, са саветником суда Рајком Милијаш, записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ-12/10 од 08.02.2010. године, против правноснажног решења Већа за прекршаје у Београду ВП.бр.13973/08 од 13.10.2009. године и решења Градског судије за прекршаје у Београду 100-Уп.бр.223836/08 од 16.10.2008. године, у предмету прекршаја, у нејавној седници већа одржаној дана 25.03.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Већа за прекршаје у Београду ВП.бр.13973/08 од 13.10.2009. године, одбијена је, као неоснована, жалба подносиоца захтева Комисије за заштиту конкуренције и потврђено првостепено решење Градског судије за прекршаје у Београду 100-Уп.бр.223836/08 од 16.10.2008. године, којим је одбачен захтев за покретање прекршајног поступка Комисије за заштиту конкуренције број 4/0-02-240/08 од 26.05.2008. године, који је поднет 12.06.2008. године против окривљених Б. као правног лица и М.А. као одговорног лица; окривљених Ж.Т. као правног лица и В.П. као одговорног лица; окривљених Н. као правног лица и С.Б. као одговорног лица; окривљених Б.Т.В. д.о.о. као правног лица и Ј.М-З. као одговорног лица; окривљених А.Т. д.о.о. као правног лица и Г.М. као одговорног лица; окривљених Т.В. д.о.о. као правног лица и Г.В. као одговорног лица; окривљених М.С.Р. д.о.о. као правног лица и Д.Г. као одговорног лица; окривљених С.Р. као правног лица и Ц.Ј. као одговорног лица; окривљених Н. д.о.о. као правног лица и Д.В. као одговорног лица; окривљених М.Е-И д.о.о. као правног лица и Р.Ц. као одговорног лица; окривљених Л.Т. В.Љ. и осталих, д.о.о. као правног лица и Љ.В. као одговорног лица; окривљених А. д.о.о. као правног лица и Д.Ц. као одговорног лица и окривљених Ч.П.Т. као правног лица и З.Ј. као одговорног лица, због прекршаја из члана 71. став 1. тачка 1. Закона о заштити конкуренције, зато што је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка.

Против наведеног правноснажног решења о прекршају и првостепеног прекршајног решења Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 6. у вези члана 159. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима. У захтеву се указује да је прекршајни поступак покренут против више правних и одговорних лица на захтев Комисије за заштиту конкуренције од 26.05.2008. године, јер су супротно закљученом споразуму, односно усвојеној одлуци о примени јединствене цене такси услуге на подручју Града Београда, уз укидање попушта на цену услуге пружене по телефонском позиву, супротно члану 7. Закона о заштити конкуренције, ограничили конкуренцију на тржишту услуга на штету корисника такси услуга чиме су учинили прекршај из члана 71. став 1. тачка 1. Закона о заштити конкуренције. Решењем првостепеног органа одбачен је захтев за покретање прекршајног поступка погрешном применом члана 180. став 1. и 2. тачка 4. Закона о прекршајима због наступања застарелости покретања прекршајног поступка, а у конкретном случају је требало применити члан 74. став 1. Закона о заштити конкуренције којим је прописано да застарелост гоњења за прекршај из члана 71. став 1. и 4. наведеног Закона наступа протеком 5 година од дана учињеног прекршаја. Предлаже да суд захтев уважи, укине другостепено и првостепено прекршајно решење и предмет врати прекршајном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано и првостепено решење у смислу члана 283. Закона о прекршајима ("Сл. гласник СРС" број 44/89 и „Сл. гласник РС“ бр. 21/90... 55/04), обзиром да је рок за подношење захтева почео да тече по наведеном Закону, а против решења прекршајних органа, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Републички јавни тужилац је поднео на основу члана 264. став 1. и 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" 101/05, 116/08 и 111/09) захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Већа за прекршаје у Београду ВП.бр.13973/08 од 13.10.2009. године и решења Градског судије за прекршаје у Београду 100-Уп.бр.223836/08 од 16.10.2008. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 6. у вези члана 159. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима. Наведене одредбе нису прописивале битне повреде прекршајног поступка из Закона о прекршајима ("Сл. гласник СРС" број 44/89 и "Сл. гласник РС" бр. 21/90... 55/04) на основу ког закона је донето побијано и првостепено решење о прекршају, односно који је био у примени у време доношења ових решења.

Обзиром на садржину образложења поднетог захтева, Врховни касациони суд налази да при доношењу побијаног и првостепеног решења нису учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 6. у вези члана 159. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" 101/05, 116/08 и 111/09). Одредбама члана 306. став 1. наведеног Закона прописано је да ће се прекршајни поступак у коме до дана примене овог Закона не буде донето правноснажно решење наставити по одредбама овог Закона. Како је у конкретном случају правноснажно решење о прекршају донето и уручено окривљенима до дана примене овог Закона, то су у прекршајном поступку могле бити учињене само повреде Закона о прекршајима ("Сл. гласник СРС" број 44/89 и "Сл. гласник РС" бр. 21/90... 55/04) на основу којих је донето правноснажно решење Већа за прекршаје у Београду ВП.бр.13973/08 од 13.10.2009. године и решење Градског судије за прекршаје у Београду 100-Уп.бр.223836/08 од 16.10.2008. године, а не и битне повреде прекршајног поступка наведене у захтеву из члана 234. став 1. тачка 6. у вези члана 159. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима који је у примени од 01.01.2010. године.

Према члану 283. став 1. Закона о прекршајима ("Сл. гласник СРС" број 44/89 и "Сл. гласник РС" бр. 21/90... 55/04) суд при решавању захтева за заштиту законитости ограничава само на испитивање повреда прописа на које се јавни тужилац позива у свом захтеву, па стога суд налази да је поднети захтев неоснован.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 283. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник СРС" број 44/89 и "Сл. гласник РС" бр. 21/90... 55/04) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Дана 25.03.2011. године, Узз 53/10

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.